

31993R2847

1993.10.20.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 261/1

A TANÁCS 2847/93/EGK RENDELETE
(1993. október 12.)
a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a halászat és akvakultúra közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1992. december 20-i 3760/92/EGK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 12. cikkének megfelelően a Tanácsnak közösségi ellenőrzési rendszert kell bevezetnie;

mivel a közös halászati politika sikeréhez szükség van egy olyan hatékony ellenőrzési rendszer alkalmazására, amely a politika minden aspektusára kiterjed;

mivel e cél eléréséhez szükség van arra, hogy a rendelet tartalmazza a védelmi és erőforrás-gazdálkodási intézkedések, a strukturális és közös piacszervezéssel kapcsolatos intézkedések figyelemmel kísérésére vonatkozó szabályokat, valamint olyan rendelkezéseket, amelyek ezen intézkedések eredménytelenségével foglalkoznak, s amelyeket a teljes halászati ágazatban alkalmazni kell a termelőtől a fogyasztóig;

mivel ez a rendszer csak akkor érheti el a kívánt eredményt, ha az iparág elismeri annak indokoltságát;

mivel az ellenőrzés mindenekelőtt a tagállamok felelőssége; mivel a Bizottságnak szintén törekednie kell annak biztosítására, hogy a tagállamok méltányos módon megfigyeljék és megelőzzék a jogsértéseket; mivel ezért a Bizottságot el kell látni azokkal a pénzügyi, jogi és törvényhozási eszközökkel, amelyek e feladat lehető leghatékonyabb ellátásához szükségesek;

mivel a halászati tevékenységre vonatkozó egyes ellenőrzési intézkedések megállapításáról szóló, 1987. július 23-i 2241/87/EGK

tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ alkalmazása során szerzett tapasztalatok mutatták, hogy szükség van a halászati erőforrások védelmét szabályozó jogszabályok alkalmazásának fokozott ellenőrzésére;

mivel azoknak az intézkedéseknek a betartása, amelyek a halászati erőforrások védelmét és az azokkal való gazdálkodást szolgálják, fokozott felelősségérzetet kíván a halászati iparág minden szereplőjétől;

mivel a halászati erőforrásokkal való gazdálkodásra vonatkozó politikát – amely különösen a teljes kifogható mennyiségen, kvótákon és technikai intézkedéseken alapul –, ki kell egészíteni a halászati erőfelfejtés ellenőrzésével, amely magába foglalja a halászati tevékenység és kapacitás figyelemmel követését;

mivel annak biztosítása érdekében, hogy az összes fogást és kirakodást felügyeljék, a tagállamoknak figyelemmel kell kísérniük valamennyi tengeren a közösségi hajók tevékenységét, valamint minden olyan ezzel kapcsolatos tevékenységet, amellyel igazolni lehet a közös halászati politikára vonatkozó szabályok végrehajtását;

mivel elsőrendű fontosságú az, hogy a tagállamok a halászati tevékenységek tengeren történő ellenőrzése során műveleti szinten együttműködjenek egymással annak érdekében, hogy az ellenőrzés hatékony és pénzügyileg igazolható legyen, különösen olyan műveletek ellenőrzése során, amelyet egy tagállam felségterületén vagy joghatóságán kívüli vizeken végeznek;

mivel a közös halászati politika végrehajtása intézkedéseket tesz szükségessé a közösségi vizeken tartózkodó, harmadik ország lobogója alatt hajózó hajók megfigyelésével kapcsolatban, különös tekintettel a mozgásokról és a hajón tartott fajokról való tájékoztatásra, a felségvizeken való békés áthaladás jogának, valamint a 200 mérföldes halászati övezeten belüli hajózás szabadságának a sérelme nélkül;

mivel azoknak a kísérleti projekteknek a végrehajtása, amelyek a tagállamok és a Bizottság együttműködése során a hajók bizonyos kategóriáira alkalmazandók, a Tanács számára lehetővé teszi, hogy – 1996. január 1-je előtt – döntést hozzon arról, hogy műholdas megfigyelési rendszert vagy egy alternatív rendszert kell-e bevezetni;

mivel az összes kifogható mennyiség meghatározásával megvalósuló halászati gazdálkodáshoz részletesen kell ismerni a kifogott mennyiség összetételét, és erre az ismeretre egyaránt szükség van a 3760/92/EGK rendeletben előírt egyéb eljárásokhoz is; mivel ez szükségessé teszi, hogy minden halászhajó parancsnoka hajónaplót vezessen;

⁽¹⁾ HL C 280., 1992.10.29., 5. o.

⁽²⁾ HL C 21., 1993.1.25., 55. o.

⁽³⁾ HL C 108., 1993.4.19., 36. o.

⁽⁴⁾ HL L 389., 1992.12.31., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 207., 1987.7.29., 1. o. A legutóbb 3483/88/EGK rendelettel (HL L 306., 1988.11.11., 2. o.) módosított rendelet.

mivel szükség van arra, hogy a kirakodás szerinti tagállam ellenőrizhesse a területén történő kirakodást, s e célból helyénvaló, hogy a más tagállamban bejegyzett halászhajók értesítsék a kirakodás szerinti tagállamot a területén tervezett kirakodásról;

mivel fontos a kirakodáskor tisztázni és megerősíteni a naplóban rögzített információkat; mivel e célból szükség van arra, hogy azok, akik részt vettek a kirakodásban és a kifogott mennyiség értékesítésében, nyilatkozatot tegyenek a kirakodott, az átrakodott, eladásra kínált vagy megvásárolt mennyiségről;

mivel abból a célból, hogy a hajónapló-vezetés vagy a kirakodási nyilatkozat kötelezettsége alól mentesülhessenek azok a kisméretű halászhajók, amelyek számára e kötelezettség teljesítése aránytalanul nagy terhet jelentene halászati kapacitásukhoz képest, szükséges, hogy minden tagállam mintavételezési terv bevezetésével figyelje meg e hajók tevékenységét;

mivel abból a célból, hogy biztosítsák a közösségi védelmi és kereskedelmi intézkedéseknek tiszteletben tartását, valamennyi, a Közösség területén kirakodott vagy Közösségbe behozott halászati terméket – az első eladási pontig – el kell látni egy olyan fuvarokmánnyal, amely azonosítja a termék eredetét;

mivel a fogáskorlátozásokat mind tagállami, mind közösségi szinten egyaránt ellenőrizni kell; mivel a tagállamok nyilvántartják a kirakodott mennyiségeket és arról számítógépes adatátvitellel értesítik a Bizottságot; mivel e kötelezettség alól mentességet szükséges nyújtani az olyan kis mennyiségű kirakodásnál, ahol a számítógépes adatátvitel aránytalanul nagy adminisztrációs és pénzügyi terhet jelentene a tagállamok hatóságainak;

mivel az összes felhasznált erőforrás védelmének és kezelésének biztosítása érdekében a hajónaplóra, a kirakodási és az értékesítési nyilatkozatra, valamint az átrakodott és a kifogott mennyiségek nyilvántartásával kapcsolatos információkra vonatkozó rendelkezéseket ki lehet terjeszteni azokra az állományokra is, amelyekre nem határoztak meg teljes kifogható mennyiségeket vagy kvótákat;

mivel a tagállamokat tájékoztatni kell a harmadik országok joghatósága alá tartozó vizeken vagy nemzetközi vizeken hajóik tevékenységének eredményéről; mivel ennek megfelelően e hajók parancsnokaira vonatkoznak a hajónaplóval, a kirakodási és az átrakodási nyilatkozatokkal kapcsolatos kötelezettségek; mivel a tagállamok által összegyűjtött információkat el kell küldeni a Bizottság részére;

mivel az adatgyűjtés és adatkezelés céljára olyan számítógépes adatbázist kell létrehozni, amely lehetővé teszi különösen az adatok keresztellenőrzését; mivel a Bizottságnak és a tagjainak

hozzáférést kell biztosítani ezekhez az adatbázisokhoz, hogy számítógépes adatátvitel útján elvégezhessek az adatok igazolását;

mivel a halászfelszerelések használatára vonatkozó rendelkezések betartását nem lehet megfelelően biztosítani, ha különböző szembőségű hálókat tartanak a hajón, további ellenőrző intézkedések nélkül; mivel a halászat egyes sajátos formáira vonatkozóan helyénvaló lehet olyan különleges szabályok bevezetése, mint például az egyhálós szabály;

mivel szükséges, hogy amikor a tagállamra vonatkozó kvótát vagy magát a teljes kifogható mennyiséget merítik ki, akkor a halászatot bizottsági határozattal kell megtiltani;

mivel szükséges, hogy az a tagállam, amelynek orvosolni kell kvótáinak vagy a rá eső állomány vagy állománycsoport ki nem merítéséből származó hátrányát az adott halászat teljes kifogható mennyiség kimerítése miatt történő beszüntetésekor; mivel ezért egy kompenzációs rendszert kell létrehozni;

mivel olyan esetekben, amikor a halászhajókért felelősek nem tartják be ezt a rendeletet, további ellenőrző intézkedések szükségessé válnak védelmi célokból;

mivel az elfogadott intézkedések hatékony irányításának biztosítása érdekében szükséges egy olyan nyilatkozati mechanizmus biztosítása, amely a 3760/92/EGK rendelet 8. cikkében megállapított irányítási céloknak és stratégiáknak megfelelően azoknak a tagállamoknak az esetében alkalmazandó, amelyek túlhalálással kimerítették kvótájukat;

mivel a közös halászati politika egyik fő célja a halászati kapacitásnak az elérhető erőforrásokhoz történő igazítása; mivel a 3760/92/EGK rendelet 11. cikke alapján a Tanács feladata a halászati erőfeszítés újrastrukturálásával kapcsolatos célok és stratégiák megállapítása; mivel szükséges továbbá, hogy biztosítsák a közös piacszervezéssel kapcsolatos intézkedések betartását, különösen azok vonatkozásában, akiket ezen intézkedések érintenek; mivel ezért elengedhetetlen, hogy a közösségi szabályokban már meghatározott pénzügyi ellenőrzések mellett minden tagállam technikai ellenőrzést is végrehajtsa, hogy meggyőződjön a Tanács által elfogadott rendelkezések betartásáról;

mivel szükség van általános szabályok létrehozására, amelyek lehetővé teszik a Bizottság által kijelölt közösségi ellenőrök számára a közösségi szabályok egységes alkalmazásának biztosítását és a tagállamok illetékes hatóságai által végzett ellenőrzés vizsgálatát;

mivel a vizsgálatok tárgyyszerűségének biztosítása érdekében fontos, hogy a közösségi ellenőrök – bizonyos feltételek mellett – előzetes értesítés nélkül és független módon cselekedhessenek azért, hogy vizsgálhassák a tagállamok illetékes hatóságai által tett ellenőrző intézkedéseket; mivel e tevékenység semmilyen körülmények között nem terjedhet ki magánszemélyek ellenőrzésére;

mivel a jogsértéssel szembeni fellépés tagállamonként eltérő lehet, s így a halászok úgy érzik, hogy igazságtalan eljárásban van részük; mivel néhány tagállamban a visszatartó erejű szankciók hiánya csökkentette az ellenőrzések hatékonyságát; és mivel ezen észrevételek fényében a tagállamoknak minden szükséges, nem diszkriminatív intézkedést meg kell hozniuk azért, hogy megelőzzék a szabálytalanságokat, és eljárjanak velük szemben, különösen szankciójegyzék létrehozatalával, amely megfosztja a jogsértőt a jogsértésből származó gazdasági előnytől;

mivel azokban az esetekben, amikor a kirakodás szerinti tagállam nem lép fel hatékonyan a jogsértéssel szemben, a lobogó szerinti tagállam nem tudja biztosítani a halászati erőforrások védelmére és a velük való gazdálkodásra vonatkozó szabályok betartását; mivel intézkedést kell hozni, hogy a jogtalan halfogást a kirakodás szerinti tagállam kvótájába beszámítsák, amennyiben ez a tagállam nem alkalmazott hatékony eljárást;

mivel a tagállamok kötelesek rendszeresen jelentést küldeni a Bizottságnak a saját ellenőrzési tevékenységükről, valamint a közösségi intézkedések megsértését követően tett intézkedéseikről;

mivel helyénvaló az e rendeletben megállapított egyes intézkedésekre vonatkozóan részletes végrehajtási szabályok előírása;

mivel biztosítani kell az e rendelet keretében gyűjtött adatok bizalmasságát;

mivel ez a rendelet nem befolyásolja azokat az ellenőrzésre vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, amelyek a rendelet hatálya alá tartoznak, de túlmutatnak a rendeletben előírt minimumkövetelményeken, amennyiben ezek a nemzeti rendelkezések összhangban vannak a közösségi joggal;

mivel a 2241/87/EGK rendeletet hatályon kívül kell helyezni, 5. cikkét kivéve, amelynek hatályban kell maradnia, amíg el nem fogadják az e rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében említett jegyzékeket;

mivel szükséges, hogy néhány cikk különös rendelkezéseinek végrehajtásához átmeneti időszakot állapítsanak meg azért, hogy a tagállamok illetékes hatóságai az új rendelet követelményeinek megfelelően létrehozassák, és azokhoz igazíthassák saját eljárásaikat;

mivel néhány cikk rendelkezésének, ameddig azok a földközi-tengeri halászati műveleteket érintik, ahol a közös halászati politika még nem valósult meg teljes egészében, 1999. január 1-jén hatályba kell lépniük,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A közös halászati politika szabályai betartásának biztosítása érdekében, közösségi rendszer jön létre, amely különösen a következő intézkedések technikai megfigyelésére vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza:

- védelmi és erőforrás-gazdálkodási intézkedések,
- strukturális intézkedések,
- a közös piacszerzésére vonatkozó intézkedés,

továbbá bizonyos olyan rendelkezések, amelyek azoknak a szankcióknak a hatékonyságával kapcsolatosak, amelyeket a fent említett rendelkezések be nem tartása esetén kell alkalmazni.

(2) Ezért minden tagállam a közösségi szabályokkal összhangban megfelelő intézkedéseket fogad el a rendszer hatékony működésének biztosítása céljából. A tagállam elégséges eszközöket bocsát illetékes hatóságai rendelkezésére, hogy azok teljesíthessék az e rendeletben meghatározott vizsgálati és ellenőrzési feladataikat.

(3) A rendszert alkalmazni kell minden olyan halászati és ahhoz kapcsolódó tevékenységre, amelyet a tagállamok területén, valamint a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó tengeri vizeken végeznek, beleértve azt is, amelyet harmadik ország lobogója alatt hajózó, vagy harmadik országban bejegyzett hajók gyakorolnak, a felségvizeken való békés áthaladás jogának, valamint a 200 mérföldes halászati övezeten belüli hajózás szabadságának sérelme nélkül; szintén alkalmazni kell a rendszert azoknak a közösségi halászhajóknak a tevékenységére, amelyek tagsággal nem rendelkező országok vizein és a nyílt tengeren tevékenykednek, a halászati megállapodások külön rendelkezéseinek sérelme nélkül, amelyeket a Közösség és harmadik országok kötöttek, vagy amelyeket olyan nemzetközi egyezmények tartalmaznak, amelyeknek a Közösség is tagja.

I. CÍM

Halászhajók és tevékenységük ellenőrzése és megfigyelése

2. cikk

(1) Valamennyi védelmi és ellenőrzési intézkedésre vonatkozó hatályos szabály betartásának biztosítása érdekében minden tagállam figyelemmel kíséri a saját területén, valamint a felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó tengeri vizeken a halászati tevékenységet és az ahhoz kapcsolódó tevékenységeket. A tagállamok ellenőrzik a halászhajókat és felülvizsgálják az összes tevékenységet olyan módon, hogy lehetővé teszik e rendelet alkalmazásának vizsgálatát, beleértve a halak kirakodását, értékesítését, szállítását és tárolását, valamint a kirakodás és az értékesítés nyilvántartását is.

(2) A harmadik ország lobogója alatt hajózó halászati tevékenységet folytatható halászhajók, amelyek valamely tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó tengeri vizeken hajóznak, mozognak, valamint a hajón tartott fogásnak közlésére a vonatkozó rendszer alá tartozik.

A tagállamok közlik a Bizottsággal az ezen eljárások végrehajtásának biztosítása érdekében hozott intézkedéseket.

(3) Minden tagállam figyelemmel kíséri hajóinak tevékenységét a Közösség halászati övezetén kívül olyan esetekben, amikor ilyen ellenőrzés szükséges ahhoz, hogy az ezekre a vizekre vonatkozó közösségi szabályok betartását biztosítsák.

(4) Az ellenőrzés lehető leghatékonyabb és leggazdaságosabb végrehajtása érdekében a tagállamok összehangolják ellenőrzési tevékenységüket. E célból közös ellenőrzési programokat hozhatnak létre, az (1) és (3) bekezdésben említett vizeken tartózkodó közösségi halászhajók vizsgálata érdekében. A tagállamok olyan intézkedéseket hoznak, amelyek lehetővé teszik, hogy a tagállamok illetékes hatóságai és a Bizottság kölcsönösen rendszeres tájékoztatást kapjon a szerzett tapasztalatokról.

3. cikk

(1) A halászati tevékenységekre vonatkozó felügyelet hatékonyságának javítása érdekében a Tanács 1996. január 1. előtt határoz a Szerződés 43. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően arról, hogy bevezessen-e (és ha igen, mikor és mire terjedően) a közösségi halászhajókra vonatkozó folyamatos helyzetmegfigyelési rendszert, amely lehet földi vagy műholdas alapú, és műholdas távközlést alkalmaz az adatátvitelhez.

(2) Annak meghatározása érdekében, hogy mely technológiát alkalmazzák és mely hajókat vonják be és a fent említett rendszerbe, a tagállamok a Bizottsággal együttműködésben kísérleti projektet hajtanak végre 1995. június 30-át megelőzően. E célból a tagállamok gondoskodnak arról, hogy közösségi hajók bizonyos kategóriáira folyamatos helyzetmegfigyelési rendszert vezessenek be, amely lehet földi vagy műholdas alapú, és műholdas távközlést alkalmaz az adatátvitelhez.

A tagállamok ezzel egyidejűleg az automatikus helyzetmérő eszközök alkalmazásának értékelése céljából is végezhetnek kísérleti projekteket.

(3) A (2) bekezdésben említett kísérleti projekt végrehajtásakor a lobogó vagy a bejegyzés szerinti tagállamok, meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a halászhajók által átvitt, vagy a tőlük szerzett adatokat számítógéppel feldolgozható formában rögzítsék, függetlenül attól, hogy azok mely vizeken tevékenykednek vagy melyik kikötőben tartózkodnak.

Ha a tagállam halászhajói egy másik tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken működnek, akkor a lobogó

szerinti tagállam biztosítja ezeknek az adatoknak az azonnali közlését az érintett tagállam illetékes hatóságai részére.

(4) A kísérleti projektek végrehajtásának részletes szabályairól a 36. cikkben meghatározott eljárás szerint határoznak.

4. cikk

(1) A (2) cikkben meghatározott felügyeletet és ellenőrzést minden tagállam a saját maga által meghatározott ellenőrző rendszer segítségével végzi el.

A tagállamok a rájuk bízott feladatok ellátása során gondoskodnak a 2. cikkben említett rendelkezések és intézkedések betartásáról. Emellett a tagállamok úgy járnak el, hogy ne zavarják indokolatlanul a szabályos halászati tevékenységet. Arra is ügyelnek, hogy az ellenőrzendő körzet és hajók kiválasztásakor ne történjen diszkrimináció.

(2) Az ellenőrzött halászhajókért, helyiségekért vagy szállítójárművekért felelős személyek együttműködésükkel elősegítik az (1) bekezdés szerint végzett ellenőrzést.

5. cikk

A 36. cikkben megállapított eljárás alapján a 2., 3. és 4. cikk végrehajtására részletes szabályokat lehet elfogadni, különös tekintettel

- a) a hivatalosan kijelölt ellenőrök meghatározására, az ellenőrhajók és más hasonló, tagállam által alkalmazható ellenőrző eszközök azonosítására;
- b) az ellenőrök és a halászhajók parancsnokai által alkalmazandó eljárásra, ha egy ellenőr fel kíván szállni valamelyik hajóra;
- c) az ellenőr által a hajónak, annak felszerelésének és a kifogott mennyiségnek az ellenőrzésekor alkalmazandó eljárásra, miután az ellenőr felszállt a halászhajóra;
- d) az ellenőrök által minden egyes hajón tartózkodás után elkészítendő jelentésre;
- e) a halászhajók és azok felszerelésének megjelölésére és azonosítására;
- f) a halászhajók halászati tevékenységhez kapcsolódó jellemzőinek tanúsítására;
- g) a halászhajók helyzetével kapcsolatos adatok feljegyzésére és ezeknek az adatoknak az átvitelére a tagállamok és a Bizottság részére;
- h) a harmadik ország lobogója alatt hajózó halászhajókra alkalmazandó, a hajó mozgására és a hajón található halászati termékekre vonatkozó közlési rendszerre.

II. CÍM

A kifogott mennyiség ellenőrzése

6. cikk

(1) Azoknak a közösségi halászhajóknak a parancsnokai, amelyek egy állománnyól vagy állománycsoportból halásznak, hajónaplót vezetnek tevékenységükről, amelyben különösen valamennyi kifogott és a hajón tartott faj mennyiségét, ezeknek a fogságoknak az időpontját és helyszínét (ICES statisztikai négyzet), valamint az alkalmazott felszerelést tüntetik fel.

(2) Az (1) bekezdés értelmében a hajónaplóba bejegyzendő fajok azok, amelyekre teljes kifogható mennyiséget vagy kvótát állapítottak meg, valamint más fajok, amelyeket azok a jegyzékek tartalmaznak, amelyekről a Tanács a Bizottság javaslatára minősített többséggel határoz.

(3) A közösségi halászhajók parancsnokai az általuk vezetett hajónaplóba bejegyzik a tengeren kifogott mennyiséget, az ilyen fogás időpontját és helyét, valamint a (2) bekezdésben említett fajokat. Értékelési célból a visszaengedett mennyiséget is fel lehet jegyezni.

(4) A közösségi halászhajók parancsnokai mentesülnek az (1) és (3) bekezdés követelményei alól, ha a hajó teljes hossza kisebb, mint 10 méter.

(5) A Tanács a Bizottság javaslatára minősített többséggel határozhat a (4) bekezdésben említett kivételen kívül más kivételekről is.

(6) A tagállamok szűrőpróbaszerűen ellenőrzik a (4) és (5) bekezdés kötelezettségei alól kivételt képező halászhajók tevékenységét annak biztosítása érdekében, hogy ezek a hajók betartsák a hatályban levő közösségi szabályokat.

E célból minden tagállam létrehoz egy mintavételezési tervet, és átadja azt a Bizottságnak. Az elvégzett ellenőrzés eredményéről rendszeresen tájékoztatja a Bizottságot.

(7) A közösségi halászhajók parancsnokai az (1) és (3) bekezdésben előírt információkat számítógépen feldolgozható formában vagy papíron rögzítik.

(8) A 36. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően e cikk végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat fogadnak el, amelyek különleges esetekben az ICES statisztikai négyzetről eltérő földrajzi alapot foglalnak magukba.

7. cikk

(1) Annak a közösségi halászhajónak a parancsnoka, amely a lobogó szerinti tagállamtól eltérő tagállam kirakodóhelyét kívánja igénybe venni, értesíti e tagállam illetékes hatóságait legalább két órával korábban:

- a kirakodóhely(ek)ről, és a megérkezés várható időpontjáról,
- mindegyik kirakodásra szánt faj mennyiségéről.

(2) Azzal az (1) bekezdésben említett hajóparancsnokkal szemben, aki elmulasztja megtenni ezt az értesítést, az illetékes hatóságok alkalmazhatják a megfelelő szankciókat.

(3) A Bizottság a 36. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a közösségi halászhajók bizonyos kategóriáit korlátozott és megújítható időtartamra mentesítheti az (1) bekezdés kötelezettségei alól, vagy pedig más értesítési időtartamot írhat elő számukra, figyelembe véve többek között a halászterületek, a kirakodóhelyek és azon kikötők közötti távolságot, ahol a kérdéses hajókat bejegyezték vagy jegyzékbe vették.

8. cikk

(1) Minden közösségi halászhajónak, amelynek teljes hossza 10 méter vagy annál nagyobb, parancsnoka vagy annak képviselője minden út után a kirakodást követő 48 órán belül benyújt egy nyilatkozatot annak a tagállamnak az illetékes hatóságai részére, ahol a kirakodás megtörténik. A parancsnok felelős a nyilatkozat pontosságáért, amely tartalmazza legalább a 6. cikk (2) bekezdésében leírt valamennyi kirakodott faj mennyiségét és azt a területet, ahol azokat kifogták.

(2) A Tanács a Bizottság javaslatára minősített többséggel határozhat az (1) bekezdésben megállapított kötelezettség kiterjesztéséről olyan hajókra vonatkozóan is, amelyeknek a teljes hossza kisebb, mint 10 méter. Továbbá a Tanács a Bizottság javaslatára minősített többséggel határozhat, hogy az (1) bekezdésben megállapított kötelezettség alól mentesíti az olyan különleges halászati tevékenységet folytató hajóknak bizonyos kategóriáit, amelyeknek a teljes hossza 10 méter, vagy annál több.

(3) Minden tagállam szűrőpróbaszerűen ellenőrzi azoknak a halászhajóknak a tevékenységét, amelyek az (1) bekezdésben meghatározottak szerint mentesülnek a kötelezettségek alól annak biztosítására, hogy ezek a hajók is betartsák a hatályban levő közösségi szabályokat.

E célból minden tagállam létrehoz egy mintavételezési tervet, és átadja azt a Bizottságnak. Az elvégzett ellenőrzés eredményéről rendszeresen tájékoztatja a Bizottságot.

(4) E cikk végrehajtására vonatkozóan a 36. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően részletes szabályokat fogadnak el.

9. cikk

(1) Az árverési központok, illetve más, a tagállamok által felhatalmazott szervek, amelyek a tagállamban kirakodott halászati termékek első forgalomba hozataláért felelősek, az első értékesítés alkalmával annak a tagállamnak az illetékes hatóságai részére, amelynek területén az első forgalomba hozatal megtörténik, értékesítési bizonylatot nyújtanak be, amelynek pontosságáért az említett szervek felelősek. Ez a felelősség a (3) bekezdésben előírt információkra korlátozódik.

(2) Ha egy tagállamban kirakodott halászati termékeknek az első forgalomba hozatala az (1) bekezdésben meghatározottaktól eltérő módon történik, akkor a vevő addig nem szállíthatja el a kirakodott halászati termékeket, amíg az értékesítési bizonylatot nem nyújtották be annak a tagállamnak az illetékes hatóságai vagy más felhatalmazott szervei részére, amelynek a területén ezt a műveletet végezték. A vevő felelős azoknak a (3) bekezdésben megjelölt adatoknak a pontosságáért, amelyeket az értékesítési bizonylat tartalmaz.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett értékesítési bizonylatok legalább az alábbi információkat tartalmazzák:

- az egyedek nagyságát vagy súlyát, osztályát, kiszerezését és frissességét, az összes fajnál, ahol ez lehetséges,
- minden faj első értékesítési árát és mennyiségét az egyedek nagysága vagy súlya, osztálya, kiszerezése és frissessége szerint megadva, amennyiben ez lehetséges,
- a piacról kivont termékek rendeltetési helyét (melléktermék, emberi fogyasztás, készletgazdálkodás), amennyiben ez lehetséges,
- az értékesítő és a vevő nevét,
- az értékesítés helyét és időpontját.

(4) Az értékesítési bizonylatokat annak a kirakodás szerinti tagállam jogszabályainak megfelelően töltik ki és adják át oly módon és olyan értékesítési körülmények között, hogy azok a következő adatokat tartalmazzák:

- annak a halászhajónak a külső azonosítóját és nevét, amely a kérdéses termékeket kirakodta,
- a hajó tulajdonosának vagy parancsnokának a nevét,
- a kirakodás kikötőjét és időpontját.

(5) Az (1) bekezdésben említett értékesítési bizonylatot az értékesítéstől számított 48 órán belül továbbítják számítógéppel vagy papíron a tagállam illetékes hatóságaihoz vagy egyéb felhatalmazott szerveihez.

(6) Az illetékes hatóságok megőrzik az értékesítési bizonylat egy másolatát az illetékes hatóságoknak továbbított információ bejegyzésének évét követő évtől számított egy éves időtartamig.

(7) A Bizottság, a 36. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, azokat a halászati termékeket, amelyeket a 10 méternél kisebb teljes hosszúságú közösségi halászhajók egyes kategóriáiról rakodtak ki, mentesítheti a tagállam illetékes hatóságait vagy egyéb felhatalmazott szerveit az értékesítési bizonylat benyújtásának kötelezettsége alól.

Ezt a mentességet csak olyan esetben lehet nyújtani, ha az adott tagállam elfogadható megfigyelési rendszert vezetett be.

(8) Az a vevő, aki olyan terméket vesz, amely ezután nem kerül piacra, hanem kizárólag magánfogyasztásra használnak, mentesül a (2) bekezdés kötelezettségei alól.

(9) A 36. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően részletes szabályokat fogadnak el e cikk végrehajtására vonatkozóan.

10. cikk

(1) a) Azok a halászhajók, amelyek harmadik ország lobogója alatt hajóznak, vagy amelyeket harmadik országban jegyeztek be, és amelyek valamely tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó tengeri vizeken való halászati tevékenységre jogosultak, hajónaplót vezetnek, amely a 6. cikkben meghatározott információkat tartalmazza.

b) Minden tagállam biztosítja, hogy a harmadik ország lobogója alatt hajózó vagy harmadik országban bejegyzett halászhajó parancsnoka vagy képviselője értesítse a kirakodásról annak a tagállamnak a hatóságait, amelynek kirakodóhelyeit igénybe kívánja venni, a kirakodási kikötőbe való megérkezését megelőzően legalább 72 órával.

c) A harmadik ország lobogója alatt hajózó vagy harmadik országban bejegyzett halászhajó parancsnok értesíti annak a tagállamnak az illetékes hatóságait, amelynek kirakodóhelyeit igénybe kívánja venni, a kirakodási kikötőbe való megérkezéséről legalább 72 órával előbb.

A parancsnok semmilyen kirakodási műveletet nem hajthat végre, ha a tagállam illetékes hatóságai nem igazolták az előzetes értesítés vételét.

A tagállamok ennek az albekezdésnek a végrehajtására vonatkozóan részletes szabályokat hoznak, amelyekről értesítik a Bizottságot.

(2) A Bizottság a 36. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a közösségi halászhajók bizonyos kategóriáit korlátozott és megújítható időtartamra mentesítheti az (1) bekezdés c) pontjának kötelezettségei alól, vagy pedig más értesítési időtartamot írhat elő számukra, figyelembe véve többek között a halássterület, a kirakodóhelyek és azon kikötők közötti távolságot, ahol a kérdéses hajókat bejegyezték vagy jegyzékbe vették.

(3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezéseit a Közösség és bizonyos harmadik országok között létrejött halászati megállapodásokban előírt rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

11. cikk

(1) A 7., 8. és 9. cikk sérelme nélkül a közösségi halászhajó parancsnoka, aki

- valamely teljes kifogható mennyiség vagy kvóta hatálya alá eső állományból vagy állománycsoportból származó fogásmennyiséget hajójáról egy másik hajóra (továbbiakban az „átvevő hajóra”) átrakodja, az átrakodás helyétől függetlenül, vagy
- az ilyen fogásmennyiséget közvetlenül a Közösség területén kívül rakodja ki,

az átrakodás vagy a kirakodás időpontjában értesíti azt a tagállamot, amelynek a lobogója alatt a hajó hajózik, vagy ahol a hajót bejegyezték, az érintett fajokról és mennyiségekről, az átrakodás vagy a kirakodás időpontjáról, valamint a fogás helyéről, hivatkozva arra a legkisebb területre, amelyre teljes kifogható mennyiséget (TAC) vagy kvótát határoztak meg.

(2) Az átrakodásnak vagy átrakodások sorának megkezdése előtt legalább 24 órával, valamint annak befejezésekor, amennyiben a tagállam kikötőjében vagy egy tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó tengeri vizeken történik, az átvevő hajó parancsnoka értesíti az adott tagállam illetékes hatóságait a hajón található, teljes kifogható mennyiség vagy kvóta hatálya alá tartozó állomány vagy állománycsoport fogásmennyiségéről:

Az átvevő hajó parancsnoka részletes adatokat vezet az átrakodással átvett, teljes kifogható mennyiség vagy kvóta hatálya alá tartozó állomány vagy állománycsoport fogásmennyiségéről, az átvétel időpontjáról, valamint a fogást az átvevő hajóra átrakodó hajóról. Ez a követelmény teljesítettnek tekintendő, ha megőrzi az átrakodási nyilatkozat másolatait, amelyeket a tagállamok hal-fogására vonatkozó információk bejegyzéséről szóló részletes szabályoknak megfelelően nyújtottak be.

Az átrakodásnak vagy az átrakodások sorának befejezésekor az átvevő hajó parancsnoka 24 órán belül átadja ezeket az adatokat a fent említett hatóságoknak.

Az átvevő hajó parancsnoka részletes adatokat vezet arról a teljes kifogható mennyiség vagy kvóta hatálya alá tartozó állomány vagy állománycsoport fogásmennyiségéről is, amelyet az átvevő hajó rakodik át egy harmadik hajóra, és értesíti a fent említett hatóságokat az ilyen átrakodásról legalább 24 órával annak megtörténte előtt. Az átrakodást követően a parancsnok értesíti az említett hatóságokat az átrakodott mennyiségről.

Az átvevő hajó, valamint a fent említett harmadik hajó parancsnoka megengedi az illetékes hatóságoknak, hogy vizsgálják az e bekezdésben kért információk és adatok pontosságát.

(3) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak, hogy vizsgálják az (1) és (2) bekezdés alapján kapott információk pontosságát, és adott esetben tájékoztatják az információkról és az információk felülvizsgálatának eredményéről azt a tagállamot vagy tagállamokat, ahol az átvevő hajót és az átvevő hajóra átrakodó hajót bejegyezték, vagy amelynek a lobogója alatt azok hajóznak.

(4) A (2) és (3) bekezdést harmadik ország lobogója alatt hajózó vagy harmadik országban bejegyzett átvevő hajókra is kell alkalmazni.

12. cikk

Ha az átrakodásra vagy a kirakodásra a fogást követő 15 napon túl kerül sor, akkor a 8. és a 11. cikkben kért információkat legkésőbb a fogást követő 15. napon nyújtják be annak a tagállamnak az illetékes hatóságaihoz, amelynek a lobogója alatt a hajó hajózik vagy amelyben a hajót bejegyezték.

13. cikk

(1) Az összes olyan halászati terméket, amelyet a Közösség területén rakodtak ki vagy a Közösségbe hoztak be feldolgozatlan állapotban vagy a hajón történő feldolgozást követően, és amelyet a kirakodás vagy a behozatal helyszínétől eltérő helyre szállítanak el, a szállító által készített okmánnyal látnak el az első értékesítés megtörténtéig.

(2) Ez az okmány

- a) megjelöli a szállítmány eredetét (a hajó neve és külső azonosítója);
- b) tartalmazza a szállítmány(ok) rendeltetési helyét és a szállítójármű azonosítását;
- c) tartalmazza valamennyi szállított faj mennyiségét (a feldolgozott súly kilogrammban), a szállítmány címzettjének nevét, valamint a berakodás helyét és időpontját.

(3) Minden szállító gondoskodik arról, hogy az (1) bekezdésben említett okmány legalább a (2) bekezdésben kért összes információt tartalmazza.

(4) A szállító mentesül az (1) bekezdésben megállapított kötelezettség alól, ha az alábbi feltételek egyike teljesül:

- a) az (1) bekezdésben említett okmányt a 8. vagy 10. cikkben előírt, a szállított mennyiséget érintő nyilatkozatok egyikének egy másolatával helyettesítik;
- b) az (1) bekezdésben említett okmányt a szállított mennyiség eredetét jelölő T2M okmány egy másolatával helyettesítik.

(5) A tagállam illetékes hatóságai mentességet nyújthatnak az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség alól, ha a halmennyiséget a zárt kikötői területen belül, vagy a kirakodási ponttól 20 kilométernél nem messzebb szállítják.

(6) Minden tagállam szűrőpróbaszerű ellenőrzést végez saját területén annak érdekében, hogy ellenőrizze az e cikkben meghatározott kötelezettségek betartását.

(7) A tagállamok összehangolják ellenőrző tevékenységüket a lehető leghatékonyabb és leggazdaságosabb ellenőrzés biztosításának érdekében. E célból a tagállamok különösen azoknak az áruknak a mozgását ellenőrzik, amelyek felhívták magukra a figyelmet azzal, hogy esetlegesen a közösségi szabályozással ellentétes tevékenységek eredményei.

14. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 8., 9. és 10. cikkben említett, tagállamban történt minden kirakodást nyilvántartsanak. E célból a tagállamok elrendelhetik, hogy az első forgalomba hozatal nyilvános árverési központban való értékesítéssel történjen.

(2) Amennyiben a kirakodott fogás értékesítése első ízben nem nyilvános árverés útján történik a 9. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint, akkor a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az érintett mennyiségről értesítsék a nyilvános árverési központokat vagy a tagállamok által felhatalmazott más szerveket.

(3) Azok az adatok, amelyek bizonyos hajókatörési kategóriák általi kirakodásra vonatkoznak, és amelyekre érvényesek a 7. és 8. cikkben említett kivételek, illetve az olyan kikötőben történt kirakodásra vonatkozó adatok, amely nem rendelkezik a szükséges fejlett adminisztrációs struktúrával a kirakodások nyilvántartására, a tagállamnak e rendelet hatálybalépését követő 12 hónapon belül a Bizottsághoz intézett kérelmére mentesülhetnek az ilyen adatok kezelésére vonatkozó követelmények alól. Mentességet akkor lehet nyújtani, ha a kért adatok bejegyzése a teljes kirakodott mennyiséghez viszonyítva aránytalanul nagy nehézséget jelentene a nemzeti hatóságoknak, és ha a különböző kirakodott fajokat helyben értékesítik. Minden tagállam elkészíti a mentességre jogosult kikötőknek és hajóknak a jegyzékét, és közli azt a Bizottsággal.

(4) Az a tagállam, amely a (3) bekezdésben említett mentességet igénybe veszi, elkészít egy mintavételezési tervet annak érdekében, hogy értékelje az adott kirakodott mennyiségek mértékét a mentességre jogosult kikötőkben. A Bizottság jóváhagyja ezt a tervet a mentesség alkalmazása előtt. A tagállam rendszeresen közli a Bizottsággal az értékelések eredményeit.

15. cikk

(1) Minden hónap 15. napja előtt minden tagállam számítógépes úton értesíti a Bizottságot az előző hónap során kirakodott, teljes kifogható mennyiség vagy kvóta hatálya alá eső állomány vagy állománycsoport mennyiségéről, valamint bármely, a 11. és 12. cikk alapján kapott információról.

A Bizottságnak küldött értesítés megjelöli a fogás helyszínét a 6. és 8. cikkben meghatározottak szerint, valamint az érintett halász-hajók honosságát.

Minden tagállam közli a Bizottsággal a kvóta előre jelezhető kimerítését és annak várható időpontját azoknak a fajoknak a vonatkozásában, amelyekről a tagállam lobogója alatt hajózó vagy ott bejegyzett halászhajók általi fogásmennyiség alapján feltételezhető, hogy az adott tagállam a kvóta, a forráselosztás vagy a számára elérhető fogásrész 70 %-át kimerítette.

Abban az esetben, amikor teljes kifogható mennyiség vagy kvóta hatálya alá eső állomány vagy állománycsoport kifogott mennyisége elérheti a teljes kifogható mennyiség vagy a kvóta szintjét, a tagállamok a Bizottságnak, annak kérésére, az e bekezdésben meghatározottnál részletesebben vagy gyakrabban nyújthatnak információkat.

(2) A Bizottság e cikknek megfelelően a kapott értesítéseket a tagállamok számára számítógépes hozzáférhető módon tárolja.

(3) Ha a Bizottság megállapítja, hogy a tagállam nem tartotta be az (1) bekezdésben előírt, a havi fogások adatainak átadására vonatkozó határidőt, akkor saját maga kijelölheti azt az időpontot, amikor az adott tagállam kvótáját, forráselosztását vagy a számára elérhető fogásrészt 70 %-ig kimerítettnek kell tekinteni az olyan kvóta vagy más mennyiségi korlátozás alá eső állomány vagy állománycsoport fogásai vonatkozásában, amelyeket az adott tagország lobogója alatt hajózó vagy ott bejegyzett halászhajók fogtak ki; valamint azt a becsült időpontot is megjelölheti, amikor a kvótát, forráselosztást vagy a tagállam számára elérhető fogásrészt kimerítettnek kell tekinteni.

(4) Valamennyi tagállam számítógépes adatátvitellel értesíti a Bizottságot minden naptári negyedév első hónapjának vége előtt arról az (1) bekezdésben említett állománymennyiségtől eltérő állománymennyiségről, amelyet a megelőző negyedévben rakodtak ki.

16. cikk

(1) A 15. cikk sérelme nélkül a tagállamok – az érdekelt tagállam kérelmére – adatot szolgáltatnak a joghatóságuk alá tartozó vizek kikötőiben kirakodott, értékesítésre felajánlott vagy átrakodott halászati termékekről, amely tevékenységet a tagállam lobogója alatt hajózó vagy ott bejegyzett halászhajók végeztek a tagállamnak kiosztott kvóta hatálya alá tartozó állományok vagy állománycsoportok alapján.

Ez az információ tartalmazza az érintett hajó nevét és külső azonosítóját, az e hajóról kirakodott, értékesítésre felajánlott vagy átrakodott hal mennyiségét állományok vagy állománycsoportok alapján, valamint a kirakodás, első értékesítésre való felajánlás vagy átrakodás időpontját és helyét. Ezeket az információkat az érdekelt tagállam kérésétől számított négy munkanapon belül, vagy pedig egy hosszabb időtartamon belül adják át, amelyet az adott tagállam vagy a kirakodás szerinti tagállam határozhat meg.

(2) Az a tagállam, ahol a kirakodás, az első értékesítésre való felajánlás vagy az átrakodás megtörtént, átadja a Bizottságnak annak kérésére ezt az információt a bejegyzés szerinti tagállam egyidejű értesítésével.

17. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy figyelemmel kísérhessék azoknak a hajóknak a fogásait a fajok tekintetében, amely hajók harmadik ország felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó tengeri vizeken vagy a nyílt tengeren tevékenykednek, valamint hogy biztosítsák e fogások átrakodásának és kirakodásának ellenőrzését és nyilvántartását.

(2) Az ellenőrző és vizsgálati intézkedések biztosítják, hogy a hajótulajdonosok és/vagy -parancsnokok betartsák az alábbi kötelezettségeket:

- a halászhajó fedélzetén hajónaplót vezetnek, amelybe a parancsnokok feljegyezik a fogásaikat,
- a közösségi kikötőkben való kirakodáskor kirakodási nyilatkozatot adnak át annak a kirakodás szerinti tagállam hatóságai részére,
- a lobogó szerinti tagállamot tájékoztatják a halak minden egyes, harmadik ország halászhajójára történő átrakodásának, és a közvetlenül harmadik országokban elvégzett kirakodásoknak a részleteiről.

(3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezéseit a Közösség és bizonyos harmadik országok közötti halászati megállapodásokban előírt rendelkezések és olyan nemzetközi egyezmények sérelme nélkül kell alkalmazni, amelynek a Közösség tagja.

18. cikk

(1) Minden tagállam számítógépes adatátvitellel közli a Bizottsággal minden naptári negyedév első hónapjának vége előtt a 17. cikkben említett vizeken a megelőző negyedévben kifogott és kirakodott mennyiségeket, valamint a 17. cikk (2) bekezdése szerint kapott információkat.

(2) A harmadik országban történt fogásokra vonatkozó, az (1) bekezdés szerint közölt információt a harmadik ország és az állomány szerint bontják az adott halászati tevékenységre megállapított legkisebb statisztikai övezet tekintetében.

A nyílt tengeri fogásokat a fogás helyére vonatkozó nemzetközi egyezményben meghatározott legkisebb statisztikai övezet tekintetében, valamint a fajok és fajcsoportok szerint az érintett halászati tevékenység teljes állományának tekintetében jelentik.

(3) A Bizottság minden év október 1-je előtt a tagállamok rendelkezésére bocsátja az e cikk alapján kapott információkat.

19. cikk

(1) A 3., 6., 8., 9., 10., 14. és 17. cikkben meghatározott kötelezettségek betartása érdekében minden tagállam létrehoz egy érvényesítési rendszert, amely különösen az e kötelezettségek alapján gyűjtött adatok keresztellenőrzését és vizsgálatát foglalja magába.

(2) E vizsgálatok elősegítése érdekében minden tagállam létrehoz egy számítógépes adatbázist, amelybe az (1) bekezdésben említett adatokat bejegyzik.

A tagállamok létrehozhatnak decentralizált adatbázisokat, amennyiben azokat, valamint az adatok gyűjtésével és bejegyzésével kapcsolatos eljárásokat állapítanak meg annak érdekében, hogy azok a tagállam területén belül mindenhol összeegyeztethetőek legyenek egymással.

(3) Amennyiben a tagállam nem tudja azonnal teljesíteni a (2) bekezdés követelményeit az egész halászati területére vagy annak egy részére vonatkozóan, akkor a kérelmére a Bizottság a 36. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően e rendelet hatálybalépésétől számított legfeljebb hároméves átmeneti időszak megállapításáról határozhat.

(4) Az a tagállam, amely ilyen eltérésben részesül, nem elektronikus formában három évig megőrzi az (1) bekezdésben említett adatok dokumentációját, és a Bizottság által jóváhagyott mintavételezési tervet hoz létre, hogy biztosítsa az adatok pontosságának helyszíni vizsgálatát. A Bizottság saját jogán helyszíni vizsgálatot folytathat a mintavételezési terv hatékonyságának értékelése érdekében.

(5) E rendelet hatálybalépését követő tizenkét hónap alatt minden tagállam jelentést nyújt be a Bizottságnak, amelyben leírják az adatok gyűjtésének és vizsgálatának módját, meghatározva ezeket az adatoknak a megbízhatóságát. A Bizottság a tagállamokkal együttműködésben összefoglalót készít ezekből a jelentésekből, és átadja azt a tagállamoknak.

(6) A 36. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően részletes szabályokat fogadnak el e cikk végrehajtására vonatkozóan.

IV. CÍM

III. CÍM

A halászfelszerelések használatának figyelemmel kísérése

20. cikk

(1) Valamely közösségi halászhajón tartott valamennyi fogásnak meg kell felelnie a halászati erőforrások megőrzése érdekében bizonyos technikai intézkedések megállapításáról szóló, 1986. október 7-i 3094/86/EGK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott, a hajón szállított hálóra érvényes fajösszetételnek.

A hajón lévő használaton kívüli hálókat úgy kell elhelyezni, hogy azokat ne lehessen könnyen használatba venni, a következő feltételeknek megfelelően:

- a) a hálókat, súlyokat és a hasonló felszereléseket különválasztják a vonóháló-lemezekről, valamint a vonó- és vontatóhuzalokról és kötelektől.
- b) a fedélzeten vagy afölött található hálókat biztonságosan odaerősítették a fedélzeti felépítmény valamelyik pontjához.

(2) Amennyiben valamely közösségi halászhajón tartott fogást ugyanazon út során eltérő szembőségű hálókkal fogták ki, akkor a fajösszetételt a minden egyes, eltérő körülmények között történt fogás tekintetében külön számítják ki.

E célból minden, a korábban alkalmazott szembőséggel kapcsolatos változtatást, valamint a változtatás időpontjában a hajón lévő fogásösszetételt bejegyzik a hajónaplóba és a kirakodási nyilatkozatba. Különleges esetekben a 36. cikkben megállapított eljárás szerint részletes szabályokat fogadnak el a hajó fedélzetén őrizendő, a fajokra és a feldolgozott termékekre vonatkozó elhelyezési tervről, amely megjelöli, hogy ezeket hol helyezték el a rakodótérben.

(3) Az (1) és (2) bekezdéstől függetlenül a Tanács, a Bizottság által kidolgozott jelentés alapján, a Bizottság javaslatára minősített többséggel határozhat arról, hogy:

- a) különleges halászati tevékenységet végző közösségi halászhajó nem vihet magával különböző szembőségű hálókat ugyanannak a halászati útnak az ideje alatt;
- b) egyes különleges halászati tevékenységek esetében külön szabályokat kell alkalmazni a különböző szembőségű hálók használatáról.

⁽¹⁾ HL L 288., 1986.10.11., 1. o. A legutóbb a 3034/92/EGK rendelettel (HL L 307., 1992.10.23., 1. o.) módosított rendelet.

A halászati tevékenységek szabályozása és felfüggesztése

21. cikk

(1) A közösségi halászhajók által kvóta hatálya alá tartozó állományból vagy állománycsoportból halászott valamennyi fogást a kirakodás helyétől függetlenül a lobogó szerinti tagállamnak az adott állományra vagy állománycsoportra meghatározott kvótájából vonják le.

(2) Minden tagállam meghatározza azt az időpontot, amelytől kezdve a tagállam lobogója alatt hajózó, illetve abban a tagállamban bejegyzett halászhajók által kvóta hatálya alá tartozó állományból vagy állománycsoportból halászott fogások alapján kimerítettnek tekinti az ilyen hajók által halászott állományra vagy állománycsoportra meghatározott kvótát. Ettől az időponttól kezdve átmenetileg megtiltják e hajók számára ezen állomány vagy állománycsoport halászatát, valamint hogy az adott időpont után kifogott halat a hajón tárolják, átrakodják, illetve kirakodják, és megállapítanak egy időpontot, ameddig az átrakodás, kirakodás vagy az utolsó, a fogásra vonatkozó nyilatkozatok megtétele megengedett. Ezeket az intézkedéseket haladéktalanul közlik a Bizottsággal, amely értesíti erről a többi tagállamot.

(3) A (2) bekezdés alapján tett értesítést követően vagy saját kezdeményezésére a Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján meghatározza azt az időpontot, amikor bármely tagállam lobogója alatt hajózó vagy a tagállamban bejegyzett halászhajók által halászott, teljes kifogható mennyiség, kvóta vagy más mennyiségi korlátozás alá eső állomány vagy állománycsoport alapján a tagállam vagy adott esetben a Közösség számára rendelkezésre álló kvótát, forráselosztást, vagy fogásrészt kimerítettnek tekintik.

Az első albekezdésben említett állapot megállapítása esetén a Bizottság tájékoztatja az érintett tagállamokat a teljes kifogható mennyiség kimerítése miatt beszüntetett halászat kilátásairól.

A közösségi halászhajók beszüntetik a kvóta vagy teljes kifogható mennyiség hatálya alá eső állomány vagy állománycsoport halászatát abban az időpontban, amikor az adott tagállamnak a kérdéses állományra vagy állománycsoportra megállapított kvótáját kimerítettnek ítélik, vagy amikor a kérdéses állományt vagy állománycsoportot alkotó fajokra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget kimerítették; továbbá ezek a hajók beszüntetik az állományból vagy állománycsoportból ezen időpont után halászott fogás hajón tartását, átrakodását, kirakodását vagy az átrakodásra vagy kirakodásra irányuló előkészületeket.

(4) Amikor a Bizottság a (3) bekezdés első albekezdése alapján beszünteti a halászatot a közösség rendelkezésére álló teljes kifogható mennyiség, kvóta, forráselosztás vagy fogásrész kimerítése miatt, és kiderül, hogy a tagállam valójában nem merítette ki az

érintett állományra vagy állománycsoportra vonatkozó kvótát, forráselosztást vagy fogásrészt, akkor a következő rendelkezéseket kell alkalmazni.

Ha a tagállamnak abból fakadó sérelmét, hogy kvótája kimerítése előtt megtiltották a halászatot, nem szüntették meg a 3760/92/EGK rendelet 9. cikke (2) bekezdésének megfelelően, akkor intézkedéseket fogadnak el a célból, hogy az okozott sérelmet a 36. cikkben megállapított eljárás szerint megfelelő módon orvosolják. Ezek az intézkedések levonást tartalmazhatnak annak a tagállamnak a kvótájából, forráselosztásából vagy fogásrészéből, amely túllépte azt, az így levont mennyiséget megfelelő módon el kell osztani azok között a tagállamok között, amelyek halászati tevékenységüket kvótájuk kimerítése előtt beszüntették. Ez a levonás és az azt követő elosztás azoknak a fajoknak és területeknek a kiemelt figyelembevételével történik, amelyekre az éves kvótát, forráselosztást vagy fogásrészt meghatározták. Ez a levonás vagy elosztás a sérelem bekövetkeztének az évében vagy az utána következő évben vagy években végezhető el.

A 36. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően részletes szabályokat fogadnak el e cikk alkalmazására, és különösen az érintett mennyiség meghatározására vonatkozóan.

22. cikk

Ha egy tagállam illetékes hatóságai megállapítják, hogy egy közösségi halászhajó súlyosan vagy ismételten elmulasztja e rendelet betartását, akkor a lobogó szerinti tagállam további ellenőrző intézkedéseknek vetheti alá a kérdéses hajót.

A lobogó szerinti tagállam tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot annak a hajónak a nevről, külső azonosító jeleiről és számairól, amelyre az említett további ellenőrző intézkedéseket kiszabta.

23. cikk

(1) Ha a Bizottság megállapítja, hogy egy tagállam túllépte a rendelkezésére álló, egy állományra vagy állománycsoportra megállapított kvótáját, forráselosztását vagy fogásrészét, akkor a Bizottság levonhat annak a tagállamnak az éves kvótájából, forráselosztásából vagy fogásrészéből, amelyik túllépte keretét. Ezekről a levonásokról a 36. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően határoznak.

(2) A Tanács a Bizottság javaslatára minősített többséggel elfogadja a levonásra vonatkozó szabályokat a 3760/92/EGK rendelet 8. cikkében megállapított célkitűzéseknek és irányítási stratégiáknak megfelelően, a következő paraméterek kiemelt figyelembevételével:

- a túlhalászás mértéke,
- ugyanakkor az állománynak a túlhalászása az előző évben,
- az érintett erőforrások biológiai állapota.

V. CÍM

A halászati ágazat, beleértve az akvakultúrát is, struktúráinak javítására és kiigazítására szolgáló egyes intézkedések felügyelete és ellenőrzése

24. cikk

A Tanács által a 3760/92/EGK rendelet 11. cikke szerint megállapított célkitűzések és stratégiák betartásának biztosítása érdekében, különös tekintettel a közösségi flotta halászati kapacitásával és tevékenységének kiigazításával kapcsolatos mennyiségi célkitűzésekre, minden tagállam rendszeresen ellenőrzi a területén és a felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó tengeri vizeken a fent említett célkitűzések megvalósításával kapcsolatos valamennyi személyt.

25. cikk

(1) Minden tagállam rendelkezéseket hoz a 24. cikkben említett célkitűzések betartásának ellenőrzésére. E célból technikai ellenőrzéseket végez el, különösen a következő területeken:

- a) a halászati flotta átalakítása, felújítása és modernizációja;
- b) a halászati kapacitás kiigazítása átmeneti vagy végleges beszüntetéssel;
- c) bizonyos halászhajók tevékenységének korlátozása;
- d) halászfelszerelések tervezésének és számának, valamint használatuk módjának korlátozása;
- e) az akvakultúra-ágazat és a part menti területek fejlesztése.

(2) Ha a Bizottság megállapítja, hogy egy tagállam nem tartotta be az (1) bekezdés rendelkezéseit, akkor a Szerződés 169. cikkének sérelme nélkül javaslatokat tehet a Tanácsnak a megfelelő általános intézkedések elfogadására. A Tanács minősített többséggel határoz.

26. cikk

(1) A 36. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően részletes szabályokat fogadhatnak el a 25. cikk alkalmazására, különösen

- a) a halászhajók motorerejének ellenőrzése tekintetében;
- b) a halászhajók regisztertonna-tartalmának ellenőrzése tekintetében;

- c) azon időtartam ellenőrzése tekintetében, amely alatt a halász-hajó rögzített;
- d) halászfelszerelések gyártására vonatkozó előírásoknak és halászhajónkénti számának ellenőrzése tekintetében.

(2) A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal az alkalmazott ellenőrző módszerekre vonatkozó információikat, az ellenőrzés végrehajtásáért felelős szervek nevével és címével együtt.

27. cikk

(1) A 25. cikkben meghatározott ellenőrzés megkönnyítése érdekében minden tagállam létrehoz egy érvényesítési rendszert, amely magába foglalja különösen a keresztellenőrzések segítségével vizsgált, a flotta halászati kapacitásával és tevékenységével kapcsolatos információkat, amelyek megtalálhatók többek között:

- a hajónaplóban a 6. cikk szerint,
- a kirakodási nyilatkozatban a 8. cikk szerint,
- a közösségi halászhajókról vezetett nyilvántartásban a 163/89/EGK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ szerint.

(2) Ezen okból a tagállamok számítógépes adatbázisokat hoznak létre (vagy kiegészítik a már létező adatbázisokat), amelyek tartalmaznak a flotta halászati kapacitásával és tevékenységével kapcsolatos fontos információkat.

(3) A 19. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében említett intézkedéseket kell alkalmazni.

(4) A 36. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően részletes szabályokat fogadnak el e cikk végrehajtására vonatkozóan.

VI. CÍM

A halászati termékek piacának közös szervezésével kapcsolatos bizonyos intézkedések felügyelete és ellenőrzése

28. cikk

(1) A halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló, 1992. december 17-i 3759/92/EGK tanácsi rendeletben ⁽²⁾ meghatározott intézkedésekre vonatkozó szabályok technikai szempontjainak biztosítása érdekében minden tagállam megszervezi saját területén az intézkedések alkalmazásában érintett valamennyi személy rendszeres ellenőrzését.

(2) Az ellenőrzések a következő intézkedések alkalmazásának technikai szempontjaival kapcsolatosak:

- a) a forgalmazási előírásokkal, különösen a legkisebb méretekkel;
- b) az árszabályokkal, különösen:
- a nem emberi fogyasztásra szánt termékek kivonása a piacról,
 - a piacról kivont termékek raktározása és/vagy feldolgozása.

⁽¹⁾ HL L 20., 1989.1.25., 5. o.

⁽²⁾ HL L 388., 1992.12.31., 1. o. A legutóbb az 1891/93/EGK rendelettel (HL L 172., 1993.7.15., 1. o.) módosított rendelet.

A tagállamok összehasonlítják a 9. cikkben említett, a mennyiség első forgalomba hozatalával illetve a kirakodott mennyiséggel kapcsolatos okmányokat, különös tekintettel a súlyra.

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot az elfogadott ellenőrző intézkedésekkel kapcsolatos információkról, az illetékes ellenőrző hatóságról, a megállapított jogsértésről, valamint az azokkal szemben hozott intézkedésről.

A Bizottságnak, a tagállamok illetékes hatóságainak, tisztviselőinek és egyéb megbízottjainak tilos nyilvánosságra hozniuk az e cikk alapján szerzett, szakmai titoktartás alá eső információt.

(4) E cikk nem sérti a bírósági eljárás titkos jellegével kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket.

VII. CÍM

Az ellenőrzés végrehajtása és vizsgálata

29. cikk

(1) A Bizottság az okmányok vizsgálatával és helyszíni látogatásokkal vizsgálja e rendelet tagállamok általi alkalmazását. A Bizottság, amennyiben szükségesnek tartja, előzetes bejelentés nélküli ellenőrzés végrehajtásáról határozhat.

A helyszíni ellenőrzések elvégzéséhez a Bizottság írásbeli utasításokat ad az ellenőröknek, amely megjelöli az ellenőrök hatáskörét és a feladatuk célkitűzéseit.

(2) Amennyiben a Bizottság szükségesnek tartja, ellenőrei jelen lehetnek a nemzeti ellenőrző szolgálatok által végzett ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeknél. E feladatok keretében a Bizottság megfelelő kapcsolatot alakít ki a tagállamokkal annak érdekében, hogy amennyiben lehetséges, kölcsönösen elfogadható ellenőrzési programot hozzanak létre.

a) A tagállamok együttműködnek a Bizottsággal, hogy megkönnyítsék feladatainak végrehajtását. A tagállamok megtesznek minden szükséges lépést annak érdekében, hogy elkerüljék a vizsgálati és ellenőrzési műveletekre hátrányos nyilvánosságot.

Amennyiben a Bizottság, vagy megbízott tisztviselői nehézségekbe ütköznek feladatuk végrehajtása során, az érintett tagállam biztosítja a Bizottság számára a szükséges eszközöket feladatának elvégzéséhez, és lehetővé teszik ellenőrei számára, hogy értékeljék a kérdéses ellenőrzési műveleteket.

- b) Amennyiben a helyszíni feltételek nem teszik lehetővé a kezdeti vizsgálati program keretében tervezett vizsgálati és ellenőrzési műveleteket, a bizottsági ellenőrök az illetékes nemzeti ellenőrző szolgálattal együttműködve és azzal egyetértésben módosítja a kezdeti vizsgálati és ellenőrzési műveletet.
- c) A tengeri vagy légi ellenőrzés keretében, ahol az illetékes nemzeti szolgáltatnak más kiemelt fontosságú, különösen a tengeri védelemmel és biztonsággal kapcsolatos feladatokat kell ellátnia, a tagállam hatóságai megőrzik a jogot, hogy a Bizottság által tervezett ellenőrzési művelettől eltérjenek vagy átszervezzék azt. Ezekben az esetekben a tagállam alternatívák kidolgozásában együttműködik a Bizottsággal.

Tengeri vagy légi ellenőrzés esetében a hajó vagy a repülőgép parancsnoka egy személyben felelős a műveletekért, figyelembe véve saját hatóságainak kötelezettségeit e rendelet alkalmazása tekintetében. A Bizottság által megbízott és a műveletekben részt vevő ellenőrök betartják a parancsnok által meghatározott szabályokat és eljárásokat.

- (3) Amennyiben szükségesnek tűnik, különösen azt a közösségi ellenőrök által végzett, a (2) bekezdés szerinti vizsgálatot követően, amely azt mutatja, hogy szabálytalanságok fordulhatnak elő a rendelet alkalmazásakor, a Bizottság kérheti a tagállamokat, hogy az illetékes nemzeti hatóságok értesítsék meghatározott időtartamra, halászati tevékenységre vagy területre tervezett vagy meghatározott részletes felügyeleti és ellenőrzési programról. Az értesítés kézhezvételét követően a Bizottság, amennyiben azt szükségesnek tartja, független vizsgálatot végez, hogy a tagállam illetékes hatóságai végrehajtották-e ezt a programot.

Amikor a közösségi ellenőrök a program végrehajtását vizsgálják, a tagállam megbízottja felelős az említett program teljesítéséért. A közösségi ellenőrök saját kezdeményezésre nem gyakorolhatják a tagállami megbízottakra ruházott ellenőrzési jogot. Az említett ellenőrök a tagállam megbízottjainak kíséréte nélkül nem juthatnak a hajókra vagy a helyiségekbe.

A vizsgálatot követően a Bizottság átadja az érintett tagállamnak a programról készült értékelési jelentést, és adott esetben ellenőrző intézkedéseket javasol az érintett tagállam általi ellenőrzés jobb alkalmazása érdekében.

- (4) A légi járművel tengeren vagy a parton végzett ellenőrzés során a meghatalmazott ellenőrök természetes személyekre nem végezhetnek ellenőrzést.

- (5) A (2) és (3) bekezdésben említett ellenőrzéseik keretében a Bizottság által meghatalmazott ellenőrök, a felelős szolgálat jelenlétében, a helyszínen hozzáférhetnek a különleges adatbázisok összesített vagy egyedi információihoz, továbbá ellenőrizhetik az e rendelet alkalmazására vonatkozó okmányokat.

Amennyiben a nemzeti rendelkezések a vizsgálatok titkosságát írják elő, a velük kapcsolatos információ közlését az illetékes bíróság engedélyezi.

30. cikk

- (1) A tagállamok a Bizottságnak olyan információkat szolgáltatnak, amelyeket a Bizottság e rendelet végrehajtása érdekében kérhet. Az információ kérésakor a Bizottság meghatároz egy ésszerű határidőt, amelyen belül az információt nyújtani kell.

- (2) Amennyiben a Bizottság úgy véli, hogy szabálytalanságok történtek e rendelet végrehajtása során, vagy a már létező, ellenőrzésre vonatkozó rendelkezések és módszerek nem hatékonyak, akkor tájékoztatja az érintett tagállamot vagy tagállamokat, amelyek ezt követően közigazgatási vizsgálatot indítanak, amelyben a Bizottság tisztviselői is részt vehetnek.

Az érintett tagállam vagy tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a vizsgálat folyamatáról és eredményéről, és a vizsgálatról készült jelentés, valamint a jelentés elkészítéséhez használt lényeges adatok másolatával látják el a Bizottságot.

Az e bekezdésben említett vizsgálatban való részvételhez a Bizottság tisztviselői írásbeli utasítással rendelkeznek, amely tartalmazza azonosításukat és beosztásukat.

- (3) Amennyiben a Bizottság tisztviselői vizsgálatban vesznek részt, a vizsgálatot mindig a tagállam tisztviselője vezeti; a Bizottság tisztviselői saját kezdeményezésükre nem gyakorolhatják a nemzeti tisztviselőkre ruházott ellenőrzési jogot; másrésről ugyanúgy hozzáféréssel rendelkeznek azokhoz a helyiségekhez és okmányokhoz, mint a nemzeti tisztviselők.

Amennyiben nemzeti büntetőeljárásai rendelkezések előírják, hogy bizonyos aktusokat olyan tisztviselők végeznek, akiket erre kifejezetten a nemzeti jog jelöl ki, akkor a Bizottság tisztviselői nem vesznek részt az ilyen aktusban. Nem vesznek részt különösen a

házkutatásban, illetve a nemzeti büntetőjog hatálya alá tartozó személyek hivatalos kihallgatásában. Azonban hozzáférnek az így szerzett információhoz.

(4) E cikk nem sérti a bírósági eljárás titkos jellegével kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket.

VIII. CÍM

A hatályos szabályok be nem tartása esetén szükséges intézkedések

31. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy különösen az e rendelet alapján végzett megfigyelés vagy ellenőrzés alapján megállapított, a közösségi halászati politika figyelmen kívül hagyásáért felelős természetes vagy jogi személyekkel szemben megfelelő intézkedéseket hoznak, beleértve a nemzeti jog alapján indított közigazgatási vagy büntetőeljárást is.

(2) Az (1) bekezdés alapján kezdeményezett eljárás megfoszthatja a nemzeti jog lényeges rendelkezéseinek megfelelően a jogsértésből származó gazdasági előnytől a felelőseket, vagy a jogsértés súlyosságával arányos következményei lehetnek, s a további hasonló jellegű jogsértésektől visszatartanak.

(3) A (2) bekezdésben említett eljárásból eredő szankciók a jogsértés súlyosságától függően lehetnek:

- pénzbírság,
- a tiltott halászfelszerelések és fogások lefoglalása,
- a hajó lefoglalása,
- a hajó átmeneti kivonása a forgalomból,
- az engedély felfüggesztése,
- az engedély visszavonása.

(4) E cikk rendelkezései nem akadályozzák, hogy a kirakodás vagy az átrakodás szerinti tagállam átadja a büntetőeljárást annak a tagállamnak, ahol a hajót bejegyezték – annak beleegyezésével és azzal a feltétellel, hogy az átadással a (2) bekezdésben említett eredmény sokkal inkább elérhető. A kirakodás vagy az átrakodás szerinti tagállam értesíti a Bizottságot az ilyen átadásról.

32. cikk

(1) Ha a kirakodás vagy az átrakodás szerinti tagállamnak az illetékes hatóságai, jogsértést tárnak fel, akkor a 31. cikknek megfelelően megteszik a megfelelő intézkedéseket az érintett hajó parancsnoka vagy a jogsértésért felelős bármely más személlyel szemben.

(2) Amennyiben a kirakodás vagy az átrakodás szerinti tagállam nem a lobogó szerinti tagállam, és az illetékes hatóságok nem hozzák meg a nemzeti jog alapján megfelelő intézkedéseket, beleértve a felelős természetes vagy jogi személy ellen indított közigazgatási vagy büntetőeljárást is, illetve nem adják át a büntetőeljárást a 31. cikk (4) bekezdése szerint, a jogellenesen kirakodott vagy átrakodott mennyiséget levonhatják az előbbi tagállam kvótájából.

Az említett tagállam kvótájából levonásra kerülő halmennyiséget a 36. cikkben megállapított eljárás szerint határozzák meg, miután a Bizottság konzultált a két érintett tagállammal.

Amennyiben a kirakodás vagy az átrakodás szerinti tagállamnak már nem áll rendelkezésére elegendő mennyiségű kvóta, akkor a 21. cikk (4) bekezdését kell megfelelően alkalmazni, úgy, hogy a jogellenesen kirakodott vagy átrakodott halmennyiséget azonosnak tekintik a bejegyzés szerinti tagállam kárának az összegével, ahogy ezt az említett cikk előírja.

33. cikk

(1) A tagállamok illetékes hatóságai a nemzeti jog alapján folytatott eljárásokkal összhangban haladéktalanul értesítik a lobogó vagy a bejegyzés szerinti tagállamot az (1) bekezdésben említett közösségi szabályok bármelyikének megsértése esetén, megjelölve az érintett hajó nevét és azonosító jeleit, a parancsnok és a tulajdonos nevét, a jogsértés körülményeit, bármely megindított közigazgatási és büntetőeljárást vagy más intézkedést, valamint a jogsértéssel kapcsolatos bármely döntést. Különleges esetekben kérelemre a tagállam értesíti a Bizottságot ezekről az információkról.

(2) A 31. cikk (4) bekezdése szerint a büntetőeljárás átadását követően a lobogó vagy a bejegyzés szerinti tagállam meghozza a megfelelő intézkedéseket a 31. cikkben meghatározottak értelmében.

(3) A lobogó vagy a bejegyzés szerinti tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot a (2) bekezdésnek megfelelően hozott bármely intézkedésről, valamint az érintett hajó nevééről és külső azonosítójáról.

34. cikk

(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, ha elfogadnak bármely törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezést a szabálytalanságok elkerülése és ellenük történő eljárás érdekében.

A tagállamok évente jelentik a mindenfajta jogsértés tekintetében előírt pénzbüntetés legkisebb és legnagyobb összegének változását és egyéb szankcióik természetét.

(2) A tagállamok rendszeresen tájékoztatják a Bizottságot az e rendelet alapján végzett megfigyelések és ellenőrzések eredményéről, beleértve a feltárt jogsértések számát és természetét, valamint a megtett intézkedéseket is. A Bizottságot kérelmére a tagállamok értesítik a különös jogsértésekért kiszabott pénzbüntetések összegéről.

(3) A Bizottság az (1) és (2) bekezdés szerint kapott információkról összefoglalót ad át a tagállamoknak.

IX. CÍM

Általános rendelkezések

35. cikk

Minden év június 1-jéig a tagállamok jelentést küldenek a Bizottságnak e rendelet alkalmazásáról a megelőző naptári évre vonatkozóan, amely tartalmazza az alkalmazott műszaki és emberi erőforrások értékelését, valamint azokat az intézkedéseket, amelyek elősegítik a feltárt hiányosságok orvoslását. A tagállamok által elkészített jelentések és a saját észrevételei alapján a Bizottság éves jelentést készít, és megküldi azt minden olyan tagállamnak, amelyre az vonatkozik. A tagállamok válaszáinak kézhezvételét követően a Bizottság a válaszokkal együtt nyilvánosságra hozza a jelentést, és ahol lehetséges közzéteszi a feltárt hiányosságok orvoslására vonatkozó javaslatokat is.

36. cikk

Ahol az e cikkben meghatározott eljárást kell követni, az elnök a saját kezdeményezésére vagy a tagállamok képviselőinek kérésére tájékoztatja a 3760/92/EGK rendelet által létrehozott Halászati és Akvakultúra-ágazati Irányítóbizottságot, továbbiakban a „bizottság”.

A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság az adott ügy sü

rgősségére tekintettel az elnöke által megállapított határidőn belül véleményt nyilvánít az említett tervezetről. A véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján hozott határozataira előírt többséggel kell megadni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

A Bizottság meghozza az intézkedéseket, amelyeket haladéktalanul végre kell hajtani. Ha ezek az intézkedések nincsenek összhangban a Bizottság véleményével, a Bizottság közli azokat a Tanáccsal. Ebben az esetben a Bizottság a közlés időpontjától számított egy hónapig elhalaszthatja az intézkedések végrehajtását.

A Tanács az előző bekezdésben meghatározott határidőn belül minősített többséggel eltérő határozatot hozhat.

37. cikk

(1) A tagállamok és a Bizottság megtesznek minden szükséges lépést annak érdekében, hogy biztosítsák az e rendelet keretében kapott adatok bizalmas kezelését.

(2) A természetes és jogi személyek neve nem közölhető a Bizottsággal és a többi tagállammal, kivéve akkor, ha az ilyen közlést ez a rendelet kifejezetten előírja, illetve ha ez a jogsértés megelőzése, a vele szemben való eljárás vagy a nyilvánvaló jogsértések vizsgálata érdekében elengedhetetlen.

Az (1) bekezdésben említett adatok nem adhatók tovább, kivéve ha más adatokkal olyan formában összesítettek, amely nem teszi lehetővé a természetes vagy jogi személyek közvetlen vagy közvetett azonosítását.

(3) A tagállamok és a Bizottság között kicserélt adatok nem adhatók át más személyeknek, csak a tagállamok vagy a közösségi intézmények olyan személyeinek, akiknek a beosztása megköveteli, hogy hozzáférjenek ezekhez az adatokhoz – kivéve akkor, ha az adatközlő tagállam kifejezetten hozzájárul az adatok ilyen átadásához.

(4) Az e rendelet alapján bármilyen formában közölt vagy gyűjtött adatokra szakmai titoktartás vonatkozik, és ugyanolyan védelmet élveznek, mint az adatokat fogadó tagállamok jogszabályai és a közösségi intézményekre alkalmazandó megfelelő rendelkezések által védett hasonló adatok.

(5) Az (1) bekezdésben említett adatok csak az e rendeletben előírt célra használhatók, amennyiben az adatot nyújtó hatóság kifejezetten nem járul hozzá a más célra való használatához, vagy ha az adatokat fogadó hatóság tagállamában hatályban lévő rendelkezések nem tiltják az ilyen jellegű felhasználást vagy közlést.

(6) Az (1)–(5) bekezdés nem akadályozhatja az e rendelet alapján kapott adatoknak az olyan jogi vagy büntetőeljárás során való felhasználását, amelyeket a közösségi halászati jogszabályok tiszteletben tartásának elmulasztása miatt indítottak. Az adatot nyújtó tagállam illetékes hatóságait tájékoztatják az összes olyan esetről, ahol az említett adatokat erre a célra felhasználták.

Ez a cikk nem sérti a büntetőügyek terén nyújtott kölcsönös segítségnyújtásról szóló egyezmény alapján vállalt kötelezettségek végrehajtását.

(7) Amennyiben egy tagállam értesíti a Bizottságot, hogy egy vizsgálat befejeztével megállapították, hogy a vizsgálat során megnevezett jogi vagy természetes személy e rendelet rendelkezései alapján nem érintett jogsértésben, a Bizottság az említett vizsgálat vagy eljárás eredményéről haladéktalanul értesíti azokat a feleket, amelyekkel közölte az említett személy nevét. E személyt a továbbiakban nem kezelik úgy, mintha érintett lenne az első értesítés alapján leírt jogsértésekben. Azokat az adatokat, amelyek lehetővé teszik az érintett személy azonosítását, haladéktalanul megsemmisítik.

(8) Az (1)–(5) bekezdés rendelkezései nem tiltják azoknak az általános adatoknak és tanulmányoknak a nyilvánosságra hozatalát, amelyek nem tartalmaznak személyes utalást természetes vagy jogi személyekre.

(9) Az e rendeletben említett adatokat olyan formában tárolják, hogy kizárólag addig tegyék lehetővé az ügyben érintett személyek azonosítását, amíg az az adott cél érdekében szükséges.

(10) Az e rendelet keretében kapott adatok kérésre hozzáférhetőek az érintett természetes vagy jogi személyek számára.

38. cikk

Ezt a rendeletet az olyan nemzeti ellenőrző intézkedések sérelme nélkül kell alkalmazni, amelyek túlmutatnak e rendelet minimum-

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 1993. október 12-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. SMET

követelményein, megfelelnek a közösségi jognak, és összhangban vannak a közös halászati politikával.

Az első albekezdésben említett nemzeti intézkedésekről a halászati ágazatra vonatkozó közös strukturális politika megállapításáról szóló, 1976. január 19-i 101/76/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

39. cikk

(1) A 2241/87/EGK rendelet 1994. január 1-jén hatályát veszti az 5. cikk kivételével, amelyet tovább kell alkalmazni, amíg az e rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében említett jegyzéket bevezető rendelet hatályba nem lépett.

(2) Az (1) bekezdés alapján hatályát veszített rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni.

40. cikk

E rendelet 1994. január 1-jén lép hatályba.

A tagállamok 1996. január 1-jéig mentesülnek a 9., 15. és 18. cikk olyan rendelkezéseinek alkalmazása alól, amelyek az értékesítési nyilatkozatoknak és a kirakodások bejegyzésének számítógépes adatátvitelével kapcsolatosak.

A tagállamok 1999. január 1-jéig mentesülnek a 6., 8. és 19. cikk olyan rendelkezéseinek az alkalmazása alól, amelyek a földközi-tengeri halászati tevékenységgel kapcsolatosak.

⁽¹⁾ HL L 20., 1976.1.28., 19. o.